

UOHSX00EOJOF

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0058/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-13127/2021/163/MBr

Brno 14.05.2021

V řízení o rozkladu ze dne 12. 3. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, který podal navrhovatel –

- **ZP – TECH s. r. o.**, IČO 25932292, se sídlem Riegrova 342, 552 03 Česká Skalice, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0444/2020/VZ, č. j. ÚOHS-07286/2021/500/Alv ze dne 26. 2. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 23. 10. 2020 na návrh výše označeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Nemocnice Pardubického kraje, a. s.**, IČO 27520536, se sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice – Pardubičky,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dodávka nemocničních lůžek a stolků**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 1. 6. 2020 a uveřejněno dne 4. 6. 2020 pod ev. č. zakázky Z2020-018978, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 6. 2020, 27. 7. 2020, 24. 8. 2020 a 29. 9. 2020; do Úředního věstníku Evropské unie bylo odesláno dne 1. 6. 2020 a uveřejněno dne 5. 6. 2020 pod č. 2020/S 108-261441, ve znění oprav zveřejněných dne 29. 6. 2020, 29. 7. 2020, 25. 8. 2020 a 28. 9. 2020,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0444/2020/VZ, č. j. ÚOHS-07286/2021/500/Alv ze dne 26. 2. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Nemocnice Pardubického kraje, a. s., IČO 27520536, se sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice - Pardubičky, (dále jen „**zadavatel**“) zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, dne 1. 6. 2020 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávka nemocničních lůžek a stolků“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 6. 2020 pod ev. č. zakázky Z2020-018978, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 6. 2020, 27. 7. 2020, 24. 8. 2020 a 29. 9. 2020; do Úředního věstníku Evropské unie bylo odesláno dne 1. 6. 2020 a uveřejněno dne 5. 6. 2020 pod č. 2020/S 108-261441, ve znění oprav zveřejněných dne 29. 6. 2020, 29. 7. 2020, 25. 8. 2020 a 28. 9. 2020 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je dle bodu 1.2 zadávací dokumentace „Popis předmětu veřejné zakázky“ dodávka lůžek včetně pozáručního servisu na dobu 6 let.
3. Dle bodu 1.5 „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky“ zadávací dokumentace stanovil zadavatel přepokládanou hodnotu veřejné zakázky na 40 519 484 Kč bez DPH.
4. Dne 1. 10. 2020 byly zadavateli, resp. spol. OTIDEA avz s.r.o., IČO 04682378, se sídlem Karlínské náměstí 235/13, 186 00 Praha 8, která je dle oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek kontaktní osobou a dle úvodu zadávací dokumentace osobou zastupující zadavatele v zadávacím řízení podle § 43 zákona (dále jen „**administrátor VZ**“) – doručeny námitky navrhovatele – ZP - TECH s.r.o., IČO 25932292, se sídlem Riegrova 342, 552 03 Česká Skalice (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne směřující proti zadávacím podmínkám (dále jen „**námitky**“).
5. Zadavatel rozhodnutím ze dne 15. 10. 2020 námitky navrhovatele odmítl (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). Rozhodnutí o námitkách bylo navrhovateli doručeno téhož dne.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona.

6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 23. 10. 2020 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).
7. Dnem doručení návrhu Úřadu došlo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) k zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0444/2020/VZ.
8. Návrh navrhovatele směřuje proti zadávacím podmínkám, které považuje za diskriminační, rozporné se zásadou transparentnosti, přiměřenosti a s povinností zadavatele poskytnout zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení.
9. Navrhovatel svým návrhem brojí proti těmto domnělým pochybením zadavatele:
 - a. absence zadávací dokumentace na profilu zadavatele,
 - b. nezákonné doplnění textu do přílohy č. 5 zadávací dokumentace,
 - c. nezákonné stanovení lhůty pro podání nabídek,
 - d. diskriminační, netransparentní a nepřiměřená technická řešení vylučující hospodářskou soutěž s (nepřímými) odkazy na jiné výrobky a dodavatele,
 - e. nezákonné nepřipuštění změny zadávací dokumentace v případě rovnocenných řešení,
 - f. neposkytnutí odpovědi na žádost o vysvětlení,
 - g. chybné číslo bankovního účtu pro složení jistoty a nepřiměřená lhůta pro podání nabídek při prodloužení a
 - h. absence podrobného a srozumitelného vyjádření v rozhodnutí o námitkách.
10. Navrhovatel se podáním návrhu domáhal toho, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Dále se navrhovatel domáhal toho, aby Úřad nařídil předběžné opatření, kterým zakáže zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.
11. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-40037/2020/513/Epi ze dne 10. 12. 2020 nařídil zadavateli předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu na předmětnou veřejnou zakázku (dále jen „**předběžné opatření**“).

II. **Napadené rozhodnutí**

12. Dne 26. 2. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0444/2020/VZ, č. j. ÚOHS-07286/2021/500/Alv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
13. Výrokem napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
14. K námitce absence zadávací dokumentace na profilu zadavatele Úřad uvedl, že za daných okolností dílčí nesprávnost spočívající v chybném uvedení přesné adresy profilu zadavatele v oznámení o zahájení zadávacího řízení nepředstavuje takové porušení zákona,

resp. nedosahuje takové intenzity, aby způsobila zrušení celého zadávacího řízení. Nadto zadávací dokumentace na profilu zadavatele je zcela kompletní, zadavatel sice neuvedl přesný odkaz na tuto konkrétní veřejnou zakázku, ale odkázal na svůj profil, kde jsou všechna jeho zadávací řízení.

15. K nezákonnému doplnění textu do přílohy č. 5 Úřad uvedl, že navrhovatelem napadená technická specifikace lůžek není odkazem na konkrétního výrobce či výrobek. Jak vyplývá z předložené dokumentace, konkrétně z výzvy k objasnění a doplnění podkladů ke kontrole zakázky ze dne 1. 6. 2020 od Centra pro regionální rozvoj České republiky, zadavatel doplnil generální odkaz z důvodu upozornění ze strany Centra pro regionální rozvoj České republiky, týkajícího se sice odkazů, avšak na konkrétní normy, nikoliv výrobky či výrobce.
16. K nezákonnému stanovení lhůty pro podání nabídek Úřad uvedl, že lhůtu pro podání nabídek nelze zaměňovat za lhůtu pro plnění veřejné zakázky. Současně navrhovatel ani neuvádí, jaké konkrétní podklady, které musí být součástí nabídky, není schopen ve stanovené lhůtě zajistit.
17. Úřad se dále neztotožnil s navrhovatelem ohledně tvrzení diskriminačních, netransparentních a nepřiměřených technických řešení vylučujících hospodářskou soutěž s (nepřímými) odkazy na jiné výrobky a dodavatele.
18. K nezákonnému nepřipuštění změny zadávací dokumentace v případě rovnocenných řešení, Úřad uvedl, že je to pouze zadavatel, který je oprávněn a současně povinen stanovit zadávací podmínky, a že je to zároveň zadavatel, který zná svoje potřeby, které mají být prostřednictvím realizace veřejné zakázky naplněny. Z uvedeného tedy také vyplývá, že jen zadavatel může posoudit, zda považuje řešení nabízené navrhovatelem, resp. jakýmkoliv dodavatelem za rovnocenné. V nyní šetřené věci z poskytnutých vysvětlení zadávací dokumentace č. 3, 4 a 5 je zcela evidentní, že navrhovatelem domnělá řešení zadavatel za rovnocenná nepovažuje a setrvává na stanovených technických požadavcích.
19. K námitce navrhovatele, že mu zadavatel neposkytl odpověď na žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, Úřad uvedl, že zadavatel je sice povinen v souladu s § 98 odst. 3 zákona podat vysvětlení zadávací dokumentace, nicméně tato povinnost zadavatele neznámá, že by musel dodavatelům objasňovat, z jakého konkrétního důvodu stanovil ten či onen požadavek. Taková povinnost zadavateli ze zákona nevyplývá. Účelem a cílem institutu vysvětlení zadávací dokumentace je, aby dodavatelé byli schopni podat nabídky, jež odpovídají požadavkům zadavatele a jsou vzájemně porovnatelné.
20. K námitce nepřiměřené lhůty pro podání nabídek při jejím prodloužení (v závislosti na opravě chyby spočívající v pochybení zadavatele, který uvedl chybné číslo bankovního účtu pro účely složení jistoty) Úřad uvedl, že zadavatel učinil nápravu ihned, jakmile na ni byl upozorněn, tj. dne 23. 9. 2020. Téhož dne zadavatel sdělil správné číslo účtu a prodloužil lhůtu pro podání nabídek do 2. 10. 2020, o čemž byli dodavatelé informováni prostřednictvím profilu zadavatele i Věstníku veřejných zakázek.
21. Úřad měl rovněž za prokázané, že se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem uváděným navrhovatelem v námitkách, a nezjistil v této části návrhu důvody pro uložení nápravného opatření.

III. Námitky rozkladu

22. Dne 12. 3. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 26. 2. 2021. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
23. Dle názoru navrhovatele je napadené rozhodnutí v první řadě nepřezkoumatelné. Navrhovatel uvádí, že v námitkách i v návrhu namítal kombinaci (kumulaci) technických parametrů veřejné zakázky, jako diskriminační a nepřiměřenou, vylučující v rozporu se zákonem hospodářskou soutěž. Dle názoru navrhovatele se Úřad s těmito ústředními argumenty vůbec nevypořádal. Napadené rozhodnutí je tak dle navrhovatele nepřezkoumatelné, neboť v něm absentuje vypořádání všech námitek a relevantních argumentů uvedených v návrhu, resp. Úřad nevezal v úvahu vše, co vyšlo v řízení najevo.
24. Navrhovatel dále uvádí, že Úřad provedl ve věci nesprávné hodnocení důkazů, některé důkazy opomenul a celou věc nedostatečně odborně posoudil. Úřad v napadeném rozhodnutí dle názoru navrhovatele nesprávně hodnotí důkazy, ze kterých dovozuje přiměřenost technických požadavků zadavatele a jejich nediskriminační charakter. Úřad nepřihlíží k hlavnímu argumentu navrhovatele, že nejen jednotlivé technické parametry, ale především jejich (kumulativní) kombinace činí technické parametry v zadávací dokumentaci nepřiměřené a diskriminační. Úřad dle navrhovatele neprovedl náležitý průzkum trhu, jím provedený průzkum trhu neodpovídá namítané nezákonnosti kumulativní kombinace technických parametrů (nikoli jen jednotlivých parametrů), neboť byly tyto parametry stanoveny nepřiměřeně a diskriminačně v kombinaci (kumulativně).
25. Napadené rozhodnutí je dle navrhovatele též v rozporu s právními předpisy, neboť nesprávně vykládá a aplikuje v daném případě pojmy diskriminace a nepřiměřenost. Samotné zadávací řízení a i přezkum ze strany Úřadu je v rozporu se zásadou transparentnosti.

Závěr rozkladu

26. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

27. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a dle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

28. Předseda Úřadu obdržel dne 22. 3. 2021 vyjádření zadavatele z téhož dne k rozkladu navrhovatele. V úvodu svého vyjádření zadavatel uvádí, že se zcela odkazuje na svoji argumentaci uvedenou v rozhodnutí o námitkách, vyjádření k návrhu a k dalším podáním, která zadavatel učinil v průběhu správního řízení.
29. Zadavatel považuje napadené rozhodnutí za správné po právní i skutkové stránce. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle názoru zadavatele přezkoumatelné, úplné a souladné s právním řádem.

30. Dle názoru zadavatele se Úřad vypořádal podrobně a úplně se všemi námitkami navrhovatele včetně tvrzení, že napadené parametry jsou diskriminační kumulativně, kterému Úřad věnoval velmi rozsáhlou argumentaci (viz body 173 a násl. odůvodnění). Úřad tedy vycházel z úplně zjištěného skutkového stavu, ostatně sám provedl šetření u relevantních dodavatelů předmětu veřejné zakázky.

Stanovisko předsedy Úřadu

31. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
32. Úřad rozhodl ve výroku napadeného rozhodnutí správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

33. Navrhovatel považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, nesprávné a trpící vadami, proto jej v celém rozsahu napadá rozkladem. Nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje navrhovatel, jak sám uvádí, ve třech tematických okruzích. V první řadě je dle navrhovatele napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a absentuje v něm vypořádání jeho námitek. Dále se dle navrhovatele Úřad dopustil nesprávného hodnocení důkazů, opomenutí důkazů a nedostatečného odborného posouzení. Posledním okruhem námitek navrhovatele je namítaná nesprávnost a nezákonnost výkladu (a aplikace) pojmů diskriminace a nepřiměřenost (absence aplikace přiměřenosti).
34. K rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí na základě rozkladových námitek navrhovatele předesílám, že vypořádání námitek obviněného jsem provedl v duchu toho, co uvedl Nejvyšší správní soud k dostatečnému odůvodnění a přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí v rozsudku č. j. 5 Afs 25/2009 - 98 ze dne 25. 3. 2010, tedy že „*podle ustálené judikatury nelze povinnost soudu řádně odůvodnit rozhodnutí chápat tak, že musí být na každý argument strany podrobně reagováno*“, a na co navázal i v rozsudku č. j. 2 As 134/2011 - 200 ze dne 27. 8. 2013, když v rámci přezkumu dané věci tyto úvahy blíže rozvinul následujícím způsobem: „*Nejvyšší správní soud má v posuzované věci za to, že ve světle citované judikatury krajský soud odůvodnil své rozhodnutí dostačujícím způsobem a se snahou postihnout žalobní body komplexně tak, aby reagoval na všechny výtky stěžovatele proti napadenému rozhodnutí. Na každé rozhodnutí je přitom nutno nahlížet jako na celek; není-li konkrétní žalobní námitka vypořádána samostatně (ale je součástí širšího hodnocení posuzované problematiky), nelze o nepřezkoumatelnosti takového rozsudku vůbec uvažovat. (...) Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že krajský soud uvedl srozumitelné a logicky na sebe navazující důvody ve prospěch právního názoru, k němuž dospěl, a vyjádřil se i ke stěžejním argumentům stěžovatele. Krajský soud sice výslovně nereagoval na každý dílčí argument stěžovatele, z jeho celkové úvahy je však zcela zřejmé, proč se s právním názorem stěžovatele neztotožnil.*“

35. Závěry obsažené v předmětných rozsudcích lze navzdory skutečnosti, že se vztahují k přezkumu rozhodnutí správního soudu, analogicky použít i ve vztahu k vypořádání námitek správním orgánem. Pokud je tedy v rozkladu uvedena řada námitek, z nichž některé spolu úzce souvisí, avšak nevnaší nové světlo do posuzované věci, když spíše dotváří danou argumentační rovinu, či případně nejsou ani relevantní pro posouzení té které předmětné otázky, je nadbytečné, aby se správní orgán jednotlivě s takovými námitkami podrobně vypořádával, pokud komplexně postihne gros rozkladové argumentace. Předoslání takového závěru však v žádném případě neznamená ani neznačí, že bych se dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí nezabýval podstatnými otázkami či námitkami, které byly v rozkladu vzneseny, jak jsem uvedl již v úvodu.

K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

36. Navrhovatel uvádí, že v námitkách i v návrhu namítal kombinaci (kumulaci) technických parametrů veřejné zakázky jako diskriminační a nepřiměřenou, vylučující v rozporu se zákonem hospodářskou soutěž. Dle názoru navrhovatele se Úřad s těmito ústředními argumenty vůbec nevypořádal. Napadené rozhodnutí je tak dle navrhovatele nepřezkoumatelné, neboť v něm absentuje vypořádání všech námitek a relevantních argumentů uvedených v návrhu, resp. Úřad nevzal v úvahu vše, co vyšlo v řízení najevo.

37. Navrhovatel dále upřesňuje, že jediná zmínka o kombinaci technických parametrů je v bodě 175 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhovatel uvádí, že nejen jednotlivé technické parametry mohou nedovoleně (protože jsou diskriminační nebo nepřiměřené) vylučovat hospodářskou soutěž, ale i jejich kombinace (kumulace), která je nepřiměřená a diskriminační. V nyní posuzované věci jde pak právě o vyloučení hospodářské soutěže a o diskriminační a nepřiměřenou kombinaci (kumulaci či souhrn) technických parametrů, kterou opakovaně navrhovatel namítal a která nebyla dosud vypořádána.

38. Následně navrhovatel uvádí výčet dle jeho názoru nezákonně nastavených technických parametrů lůžek. Navrhovatel uvádí zejména tyto technické parametry: vnější rozměr lůžka, rozměr ložné plochy, integrované spustitelné plastové postranice min. na 2/3 lůžka s funkcí tlumeného spuštění a dostatečnou ochranou pacienta před pádem či zaklíněním dle platných norem, hliníkové dělené spustitelné postranice aretovatelné minimálně ve 3 výškách, v žádné pozici nepřesahující vnější obrys lůžka, kolečka s centrálním ovládním brzd (ne dvojité) průměr minimálně 125 mm, vnější rozměr lůžka typu III, rozměr ložné plochy u lůžka III, vnější rozměr lůžka typu IV a rozměr ložné plochy u lůžka typu V. Ke každému rozporovanému technickému parametru různých typů lůžek navrhovatel uvádí: „*Tento parametr byl stanoven nepřiměřeně, netransparentně, diskriminačně a vylučuje hospodářskou soutěž, jde o parametr s nepřímým odkazem na jiného dodavatele a jeho výrobek.*“

39. Požadavek přezkoumatelnosti rozhodnutí pramení z ústavního pořádku České republiky, konkrétně z práva na spravedlivý proces a z principů právního státu. Dle § 68 odst. 3 správního řádu musí být z odůvodnění napadeného rozhodnutí patrné důvody, na jejichž základě dospěl Úřad k jednotlivým výrokům rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí musí být též uvedeny podklady a úvahy, kterými se Úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, stejně jako informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

40. Otázkou nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí z oblasti veřejných zakázek a hospodářské soutěže se poměrně často² zabývá Krajský soud v Brně (dále jen „**krajský soud**“). Krajský soud např. v rozsudku č. j. 30 Af 102/2013 ze dne 10. 12. 2015 uvedl, že „[n]epřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.“ Podpůrně lze též odkázat na právní názor vyplývající z rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 48/92 – 23, který konstatoval, že „[z] odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.“
41. K problematice nepřezkoumatelnosti správních rozsudků se již také několikrát vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který judikoval: „[z]aujme-li krajský soud určitý právní názor, logicky jej opře o argumenty tento názor podporující. Rozsudek není nepřezkoumatelný pouze z toho důvodu, že jednotlivé argumenty, na nichž žalobní námitka stojí, výslovně nepopře. Stěžovatel tak fakticky brojí proti tomu, že jeho názoru krajský soud nepřisvědčil.“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, č. j. 2 Afs 54/2009-88, nebo ze dne 25. 3. 2010, č. j. 5 Afs 25/2009-98).“ Ačkoliv se uvedené závěry týkají otázky přezkoumatelnosti rozsudku správního soudu, lze je dle názoru předsedy Úřadu analogicky použít i k hodnocení přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů, a proto, je-li v odůvodnění napadeného rozhodnutí obsažena dostatečně podrobná a přesvědčivá oponentura k tvrzení účastníka řízení, nelze dle předsedy Úřadu považovat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pouze z důvodu, že se Úřad nevyjádřil ke každému jednotlivému argumentu účastníka řízení. Nadto lze konstatovat, že navrhovatel se závěry Úřadu uvedenými v napadeném rozhodnutí věcně polemizuje, a je tak zřejmé, že těmito úvahami (odůvodnění) Úřadu porozuměl.
42. Technickými parametry, které považuje navrhovatel za diskriminační, se Úřad zabýval v bodech 151 – 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zde lze odkázat zejména na bod 173 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad vyjadřuje svůj názor ohledně rozporovaných technických parametrů s ohledem na skutková zjištění a zdůvodnění zadavatele. Považuji zde uvedené závěry za přesvědčivé a řádně odůvodněné. Neobstojí tak

² Viz např. rozsudek krajského soudu ze dne 28. 4. 2020, č. j. 29 Af 150/2018 nebo rozsudek krajského soudu ze dne 1. 7. 2020, č. j. 29 Af 63/2019 (body 14 a 16) aj.

tvrzení navrhovatele, že Úřad se jeho ústředními argumenty nezabýval a některé námitky zcela nevypořádal.

43. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí srozumitelně a jednoznačně formuloval, jakými úvahami se řídil a jakým způsobem dospěl k závěru, že zadavatel nestanovil zadávací a technické podmínky v rozporu se zákonem (se základními zásadami veřejných zakázek, k tomu viz také níže). Úřad shledal, že navrhovatelem rozporované zadávací a technické podmínky jsou řádně odůvodněné objektivními potřebami zadavatele. Nadto Úřad zdůraznil jednu ze základních myšlenek zadávání veřejných zakázek, že k „diskriminaci“ a omezení (důvodnému) hospodářské soutěže může docházet a jedná se o přirozený projev soutěže mezi dodavateli. Úřad přezkoumatelně a správně uvedl, že *„omezení okruhu dodavatelů pro účely uzavření smlouvy a s tím související výběr vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, je jedním z důsledků samotného zadávacího řízení. Uvedené omezení se děje prostřednictvím nastavení parametrů předmětu plnění a příp. nastavením požadavků na kvalifikaci, stanovením technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky apod.; samotný výběr pak prostřednictvím hodnocení na základě předem stanovených kritérií hodnocení. Všechny parametry, které vedou k této ‚selekcí‘ musí být nastaveny takovým způsobem, aby nedocházelo k omezování hospodářské soutěže v rozporu se zákonem. Tomu mají zabránit právě zásady uvedené v § 6 zákona, tedy zásady transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.“*
44. Ve shodě s Úřadem též konstatuji, že diskriminaci (ve smyslu postupu v rozporu s § 6 odst. 1 zákona) nelze zaměňovat s prostou neschopností konkrétního dodavatele splnit zadávací podmínky, resp. realizovat předmět plnění veřejné zakázky v požadované kvalitě či rozsahu. Důvodně vymezené zadávací podmínky limitují okruh dodavatelů, kteří jsou schopni se o veřejnou zakázku ucházet a posléze ji i realizovat. Jak již bylo shora uvedeno, tento jev je přirozený a zadávacímu řízení vlastní (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2016, č. j. 31 Af 3/2015-29).
45. Úřad též navrhovateli sdělil, že má za prokázané, že navrhovatelem zpochybňované technické parametry je schopno naplnit vícero dodavatelů a rovněž, že má za prokázané, že stanovené technické požadavky byly zadavatelem objektivně a logicky odůvodněny.
46. Považuji za vhodné zdůraznit základní premisu, že za zadávací podmínky zodpovídá zadavatel. Stanovení přísnějších či benevolentnějších zadávacích podmínek je výsostným právem zadavatele, a zároveň míra přísnosti či benevolentnosti, se kterou zadavatel přistoupí k jejich vyhotovení, je odpovědností zadavatele. Zadavatel nicméně musí dodržet požadavky zákona při stanovení zadávacích podmínek (zejména dodržení základních zásad zadávání veřejných zakázek). *„Nelze totiž odhlédnout od toho, kdo je primárním subjektem, který je zodpovědný za stanovení zadávacích podmínek. Ze zákona je patrné (srov. § 36 odst. 3), že tímto subjektem je výlučně zadavatel. Tento aspekt se pak projevuje ve dvou rovinách, a to v rovině povinnosti zadavatele a v rovině jeho výsostného práva. Rovinu povinnosti zadavatele, kdy je tento povinen stanovit zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů na zadávacím řízení a je mu zapovězeno zároveň přenést na dodavatele odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek, zcela zřetelně vymezuje sám zákon ve výše uvedeném ustanovení. Zákaz přenášet na dodavatele odpovědnost za správnost a úplnost zadávací dokumentace nicméně lze vykládat i tak, že dodavatelé nemají právo koncipovat znění zadávacích podmínek. Tento závěr stojí*

na zcela logickém předpokladu, že povinnost dovozená u daného subjektu bude vyvážena právem téhož subjektu, které s danou povinností souvisí. Pokud je tedy povinností zadavatele stanovit zadávací podmínky dostatečně podrobně, aby byla umožněna účast dodavatelů na zadávacím řízení, lze konstatovat, že má zadavatel zároveň i právo na to, aby zadávací podmínky koncipoval sám bez zásahů zvenčí – a to ať už ze strany dodavatelů anebo Úřadu.“³

47. Úřad zcela správně přistoupil k otázce nastavení zadávacích podmínek s ohledem na základní zásady zadávání veřejných zakázek, zejména s ohledem na potenciální omezení okruhu dodavatelů. Již ze samotného smyslu stanovení zadávacích podmínek vyplývá, že mohou být vždy „diskriminační“ vůči některým subjektům.
48. Při stanovení zadávacích podmínek platí, že nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Čím striktnější a přísnější zadávací podmínky jsou, tím detailněji je zadavatel musí zdůvodnit, což je názor vycházející i z judikatury Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku⁴ ze dne 28. 3. 2013, č. j. 1 Afs 69/2012 mj. uvedl: „S ohledem na individuální povahu každé zakázky je pak zadavateli ponechána velká míra volnosti. Zadavatel může (např. v technických podmínkách, kvalifikačních požadavcích) stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu výše uvedených zásad. Tyto zásady se navíc přímo promítají i v některých ustanoveních zákona (např. § 50 odst. 3 ZVZ). Protože se jedná převážně o ustanovení dispozitivní, musí být potřeba takového požadavku odůvodnitelná. **Zjednodušeně lze říci, že čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.**“⁵ Z citovaného rozsudku lze dovodit, že čím striktnější zadávací podmínky, resp. technické požadavky zadavatel stanoví, tím více je potřeba i ze strany Úřadu přistoupit k důkladnějšímu přezkumu těchto zadávacích podmínek (technických požadavků), a to zejména s ohledem na to, že je do značné míry omezena hospodářská soutěž.
49. Na základě podaného návrhu Úřad identifikoval celkem osm hlavních námitek (viz body 6 - 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Se všemi těmito námitkami se Úřad vypořádal (viz body 87 – 215 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
50. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž uvedl, že předmětem sporu mezi zadavatelem a navrhovatelem je skutečnost, zda konkrétní navrhovatelem napadané technické parametry představují odkazy na konkrétní výrobce nebo výrobek, nikoliv kumulativní splnění všech požadavků technické specifikace.
51. S tímto názorem Úřadu se zcela ztotožňují, neboť v části V návrhu „Diskriminační, netransparentní a nepřiměřená technická řešení vylučující hospodářskou soutěž s (nepřímými) odkazy na jiné výrobky a dodavatele“ navrhovatel uvedl následující:

³ Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 30. 4. 2019, č. j. ÚOHS-R0041/2019/VZ-11861/2019/322/JSu.

⁴ Ačkoliv se uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu vztahuje k úpravě dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jsou jeho závěry plně aplikovatelné i v poměrech nyní účinného zákona.

⁵ Zvýraznění doplněno předsedou Úřadu

„Tyto dále uvedené technické parametry jsou pak nepřímým odkazem jednotlivě, ale především v souhrnu, v kombinaci, na výrobky konkrétního dodavatele a i jejich kombinace je nepřiměřená, diskriminační, netransparentně stanovená (viz níže o neposkytnutí vysvětlení a nepřipuštění rovnocenného řešení, zejména jednotlivé navrhované varianty řešení a k tomu kladené otázky) a vylučuje hospodářskou soutěž. Z toho důvodu tak Zadavatel jednal v rozporu zejména s § 6 a § 89 odst. 5 a 6 ZZVZ, když stanovil nezákonně následující parametry (a nestanovil možnost nabízet rovnocenné řešení, ač tak byl Zadavatel povinen).“ Z této citace je tedy zřejmé, že navrhovatel namítal tu skutečnost, že každý rozporovaný technický parametr je nepřímým odkazem na jiného výrobce (sám o sobě), ale tyto rozporované technické parametry ve své kombinaci nepřímo odkazují na výrobky určitého dodavatele. Předmětem této námitky je tedy kumulace technických parametrů ve vztahu k nepřímému odkazu, nikoliv kumulace technických parametrů ve vztahu k (ne)možnosti jejich splnění ze strany jiných dodavatelů, tj. většímu omezení hospodářské soutěže. Námitky navrhovatele směřují k nezákonnému užití odkazu, přičemž navrhovatel námitku diskriminace, netransparentnosti a nepřiměřenosti uvedl pouze v té nejobecnější míře a jako takovou ji Úřad v napadeném rozhodnutí postihl.

52. I přes výše uvedené je zřejmé, že zadavatel své požadavky jasně a srozumitelně odůvodnil, a to na základě objektivních a logických argumentů. Byť skutečně mohlo dojít k omezení hospodářské soutěže, tak nelze přisvědčit argumentaci, že by tyto podmínky byly stanoveny bezdůvodně. Zde podpůrně odkazují na body 172 a 173 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad zcela zřetelně uvedl přehled rozporovaných technických parametrů nemocničních lůžek a uvedl k nim zadavatelovu argumentaci, kterou přezkoumal a následně se s ní ztotožnil.
53. S ohledem na výše uvedené se nelze ztotožnit ani s názorem navrhovatele, že technické parametry byly stanoveny nepřiměřeně, netransparentně, diskriminačně, a zároveň vylučující hospodářskou soutěž s nepřímým odkazem na výrobky jediného výrobce.
54. Dále je dle navrhovatele napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť nijak nereaguje na námitku spočívající v absenci vyjádření zadavatele v rozhodnutí o námitkách ke všem namítaným skutečnostem.
55. Ani s tímto tvrzením navrhovatele se nelze ztotožnit, neboť v bodě 213 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad na uvedenou námitku navrhovatele reagoval: *„[Z]adavatel k tomu v rozhodnutí o námitkách sdělil, že nemá povinnost akceptovat řešení, které nevyhovuje jeho požadavkům, způsobu užívání předmětu plnění a současně výslovně sdělil, že byť se podle navrhovatele jedná o rovnocenná řešení, s ohledem na konkrétní potřeby zadavatele není tomu tak. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách dále uvedl, že jeho požadavky jsou odůvodněny medicínskými potřebami, které je s ohledem na svou odbornost a potřeby schopen posoudit. Zadavatel doplnil, že pokud by se jednalo o rovnocenné plnění, nebylo by ze strany účastníka nutné vznášet dané dotazy. Zadavatel zdůraznil, že v rámci vysvětlení zadávací dokumentace vždy uvedl, že trvá na stanovených požadavcích a nepřipouští jejich změny.“*
56. S ohledem na vše shora uvedené zamítám námitky navrhovatele v této části jako nedůvodné.

K námitce nesprávného hodnocení důkazů, opomenutí důkazů a nedostatečného odborného posouzení

57. Navrhovatel uvádí, že Úřad provedl ve věci nesprávné hodnocení důkazů, některé důkazy opomenul a celou věc nedostatečně odborně posoudil. Dle názoru navrhovatele Úřad nehodnotil důkazy vztahující se ke otázce přiměřenosti či diskriminačního charakteru technických parametrů veřejné zakázky, zda v kombinaci (ale i jednotlivě) byly technické parametry veřejné zakázky stanoveny diskriminačně a nepřiměřeně a jsou nepřímými odkazy na výrobky jiného dodavatele. K tomuto tvrzení navrhovatel dále doplňuje, že Úřad v napadeném rozhodnutí nehodnotí opomenuté důkazy – vyjádření obchodních společností PROMA REHA, s. r. o. (dále jen „**PROMA REHA**“) a TRANSKONTAKT-MEDICAL s. r. o. (dále jen „**TRANSKONTAKT-MEDICAL**“), že technická kritéria stanovená zadavatelem v zadávací dokumentaci považují za kumulativně nesplnitelné.
58. Úřad v bodě 148 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí rekapituluje průzkum trhu, který provedl a následně uvádí, na základě jakých podkladů dospěl ke svým závěrům. Z dokumentace o zadávacím řízení navíc vyplývá, že zadavatel obdržel celkem dvě nabídky na tuto veřejnou zakázku a právě jednu nabídku podala obchodní společnost PROMA REHA, o které navrhovatel tvrdí, že není schopna technické parametry veřejné zakázky splnit. Vyjádření PROMA REHA by tak v rámci správního řízení nemohlo nijak více osvětlit skutkový stav a rovněž nelze opomenout, že účastník zadávacího řízení může mít ekonomický zájem na výsledku správního řízení, což **může** snižovat informační hodnotu takového vyjádření.
59. Komunikace s TRANSKONTAKT-MEDICAL je zachycena v bodě 148 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z citovaného bodu napadeného rozhodnutí vyplývá, že TRANSKONTAKT-MEDICAL v reakci na dotazy Úřadu uvedla, že jedno z jejích lůžek nesplňuje požadované rozměry, které zadavatel požaduje. V tomto případě se jednalo o lůžko Gamma od výrobce Malvestio. U druhého lůžka Flexo od výrobce Givas TRANSKONTAKT-MEDICAL pouze uvedla, že se splněním technických parametrů u lůžka Flexo od výrobce Givas nezabývala, protože nesplňuje kvalifikační předpoklady. Technické parametry výrobku a kvalifikační předpoklady jsou dvě naprosto odlišné kategorie, které nelze směšovat. Nelze tedy říci, zda lůžko Flexo od výrobce Givas splňuje či nesplňuje technické parametry požadované zadavatelem, neboť TRANSKONTAKT-MEDICAL se o veřejnou zakázku již dále nezajímala.
60. Není též pravdivé tvrzení navrhovatele o tom, že obchodní společnost TRANSKONTAKT-MEDICAL též není schopna se veřejné zakázky účastnit, neboť jsou technické parametry nastaveny diskriminačně či netransparentně. Obchodní společnost TRANSKONTAKT-MEDICAL ve svém vyjádření nekonstatovala, že se této veřejné zakázky neúčastní, protože považuje technické parametry lůžek za diskriminační či nesplnitelné. Tato obchodní společnost pouze uvedla, že *de facto* o veřejnou zakázku nemá zájem, neboť „*u lůžka Flexo, výrobce Givas nesplnil[a] kvalifikační předpoklady*“, pročež se tato společnost již vůbec nezabývala otázkou splnitelnosti či nesplnitelnosti technických parametrů u dalších nemocničních lůžek poptávaných zadavatelem.
61. S touto námitkou navrhovatele se neztotožňuji.
62. Úřad se dále dle navrhovatele nezabýval jeho námitkou, že SORAL & HANZLIK Medical podává nesprávné tvrzení, že by byl schopen splnit technické parametry svými výrobky

(Evario, Vida a Puro). Názor Úřadu uvedený v bodě 175 odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje navrhovatel za nedostatečný.

63. Ve svém návrhu navrhovatel nikde neuvádí, že by SORAL & HANZLIK Medical nebyl schopen svými výrobky splnit požadavky zadavatele, proč je jasné, že se k této námitce nemohl Úřad vyjádřit. Pro úplnost pouze doplňuji, že i kdyby opravdu SORAL & HANZLIK Medical nebyla schopna dodat výrobky splňující technické parametry lůžek požadovaných zadavatelem (ačkoliv je zadavatel označil v rámci svého průzkumu trhu, že požadované technické parametry splňují), nezměnilo by to nic na skutečnosti, že zadavatel omezil hospodářskou soutěž na základě svých objektivních a řádně zdůvodněných potřeb, tj. v souladu se zákonem.
64. Technické parametry stanovené zadavatelem považuji za oprávněné a nikoliv excesivní, navrhovatel tedy neprokázal, že by technické požadavky zadavatele na nemocniční lůžka byly stanoveny bezdůvodně a bez řádného objasnění.
65. Podpůrně lze odkázat na rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 18. 5. 2020 sp. zn. ÚOHS-R0039/2020/VZ, č. j. ÚOHS-14603/2020/323/MBr⁶, kde byla řešena podobná otázka, tj. důvodné omezení hospodářské soutěže ve vztahu k objektivním potřebám zadavatele a jeho zdůvodnění svých potřeb.
66. Navrhovatel zastává názor, že v napadeném rozhodnutí chybí odborné posouzení otázky technických parametrů, přestože má Úřad povinnost postupovat tak, aby nebyly důvodné pochybnosti o skutkových závěrech podle § 3 správního řádu. Úřad se nevěnoval posouzení technických parametrů odborně, přestože takovou povinnost má, ani poté, co z průzkumu trhu vyplynulo, že někteří dodavatelé, odborníci v dané oblasti považují podmínky kumulativně za nesplnitelné.
67. Pokud touto námitkou navrhovatel nepřímou tvrdí, že Úřad měl povinnost si např. zajistit znalecký posudek, tak se s ní neztotožňuji. Zde především poukazuji, že předmětem přezkumu byl v napadeném rozhodnutí zejména výklad zadávacích a technických podmínek a posouzení otázky, zda omezení hospodářské soutěže je zadavatelem řádně zdůvodněné na základě jeho objektivních a řádně odůvodněných potřeb. V tomto smyslu tedy zjišťování skutkového stavu nevyžadovalo posouzení natolik odborných právních otázek, které by vedlo Úřad k nutnosti obstarání znaleckého posudku. Skutkový stav zjištěný Úřadem v napadeném rozhodnutí mám (s ohledem na vymezený předmět správního řízení) za dostatečný a vyhovující požadavkům dle § 3 správního řádu. Lze rovněž uvést, že je-li zkoumán vliv zadávacích podmínek na trh relevantních dodavatelů, pak dotazování se takového okruhu dodavatelů je vhodným způsobem zjištění skutkového stavu (viz *mutatis mutandis* bod 57 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 4. 2021, č. j. 29 Af 63/2020-213).
68. S tvrzením navrhovatele, že technické parametry kumulativně splňuje pouze jediný dodavatel, se neztotožňuji. Navrhovatel nepředložil žádné konkrétní argumenty svědčící tvrzení, že je hospodářská soutěž natolik omezena, že zadání veřejné zakázky směřuje přímo a jen k jedinému dodavateli. Jak jsem již uvedl výše, zadavatel obdržel dvě nabídky a ani

⁶ Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/detail-16674.html>

v situaci, kdy by obdržel pouze jen jedinou nabídku, nelze automaticky presumovat, že zadavatel postupoval protizákonně (viz výše citované rozhodnutí předsedy Úřadu).⁷

69. K opakovanému tvrzení navrhovatele, že Úřad nepřihlédl k hlavnímu argumentu, že nejen jednotlivé technické parametry, ale především jejich (kumulativní) kombinace činí technické parametry v zadávací dokumentaci nepřiměřené a diskriminační, uvádím, že předmětem této rozkladové námitky je kumulace technických parametrů ve vztahu k nepřímému odkazu, nikoliv kumulace technických parametrů ve vztahu k (ne)možnosti jejich splnění ze strany jiných dodavatelů, tj. většímu omezení hospodářské soutěže
70. S ohledem na vše shora uvedené odmítám všechny námitky navrhovatele, týkající se skutkového stavu, odborného posouzení a nedostatku důkazů, jako nedůvodné.

K námitce nesprávnosti a nezákonnosti výkladu pojmů diskriminace a nepřiměřenost

71. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, neboť nesprávně vykládá a aplikuje pojmy diskriminace a (ne)přiměřenost. Navrhovatel nesouhlasí s Úřadem, že zadávací podmínky mohou být vždy stanoveny „diskriminačně“. Naopak diskriminační charakter zadávacích podmínek zakazuje zejména § 6 odst. 2 zákona a § 36 odst. 1 zákona. Z tohoto výkladu pak dle názoru navrhovatele vyplývá, že zadavatel může vyloučit hospodářskou soutěž, pokud jeho požadavky a potřeby splňuje třeba jen jediný dodavatel. Z toho navrhovateli dále vyplývá, že každý zadavatel může prostě a jednoduše vyloučit hospodářskou soutěž s poukazem na své potřeby a požadavky a zejména tehdy, pokud je bude obecně obhajovat toliko svými zkušenostmi a potřebami.
72. Navrhovatel zde pravděpodobně nevnímá rozdíl mezi protizákonnou diskriminací a zákonným (tedy mj. důvodným) omezením hospodářské soutěže (což je shora označeno jako „diskriminace“). Jak jsem již uvedl výše – nezákonnou diskriminaci nelze zaměňovat s prostou neschopností konkrétního dodavatele splnit zadávací podmínky, resp. realizovat předmět plnění veřejné zakázky v požadované kvalitě či rozsahu.
73. Ve shodě s Úřadem konstatuji, že omezení okruhu dodavatelů pro účely uzavření smlouvy a s tím související výběr vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, je jedním z důsledků samotného zadávacího řízení. Uvedené omezení se děje prostřednictvím nastavení parametrů předmětu plnění a příp. nastavením požadavků na kvalifikaci, stanovením technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky apod.; samotný výběr pak prostřednictvím hodnocení na základě předem stanovených kritérií hodnocení. Všechny parametry, které vedou k této „selekcí“ musí být nastaveny takovým způsobem, aby nedocházelo k nedůvodnému omezování hospodářské soutěže v rozporu se zákonem. Tomu mají zabránit právě zásady uvedené v § 6 zákona, tedy zásady transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
74. Navrhovateli lze uvést příklad, kdy se dodavatel může cítit být diskriminován, ale přesto se nejedná o diskriminaci. Pokud např. požaduje nějaký zadavatel v rámci veřejné zakázky demolici stavby za pomoci odstřelu, tak samozřejmě omezuje soutěž vůči všem dodavatelům, kteří sice mají povolení k demolici staveb, ale pouze mechanickou činností, nikoliv za použití výbušnin. Nakládání s výbušninami vyžaduje povolení a odborné zaměstnance proškolené pro práci s výbušninami a explozivními látkami. Pokud zadavatel

⁷ Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti/detail-16674.html>

dokáže přesvědčivě zdůvodnit potřebu „odstřelu“ stavby, pak se o diskriminaci nejedná, byť to tak dodavatelé bez potřebného povolení mohou chápat a tvrdit, že odstřel je drahý a zbytečný, že veřejnou zakázku lze splnit i bez odstřelu atp. Navrhovatel by tedy neměl zaměňovat dva různé pojmy, tj. omezení hospodářské soutěže v souladu se zákonem a diskriminace. Diskriminací by v uvedeném případě bylo např. to, že zadavatel bude po těchto dodavatelích požadovat, aby měli nejméně 300 kmenových zaměstnanců, čímž diskriminuje všechny menší a střední obchodní společnosti a protežuje ty velké. Jednalo by se tak o uplatňování rozdílných podmínek vůči rovnocenným subjektům, které jsou v naprosto stejné situaci, aniž by pro to byl legitimní důvod. Jednalo by se tedy o diskriminaci.

75. Námitka navrhovatele, že přezkum Úřadu je v rozporu se zásadou transparentnosti, je mimoběžná a s předmětem tohoto správního řízení se zcela míjí, neboť uvedené zásady dle zákona je povinen dodržovat zadavatel v rámci zadávacího řízení.
76. Navrhovatel dále namítá, že Úřad se nevěnoval výkladu pojmu přiměřenost technických parametrů, resp. zadávací dokumentace. Přiměřenost je dle navrhovatele zcela odlišná od zásady zákazu diskriminace stanovené v § 6 odst. 2 zákona. Navrhovatel uvádí, že zejména v bodech 151 – 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela chybí posouzení přiměřenosti, resp. je směřováno s pojmem zákazu diskriminace.
77. Jak jsem již uvedl výše – zadavatel je ten, kdo stanovuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám a tedy reflektovaly jeho požadavky na předmět plnění. Zadávací podmínky by měly být koncipovány tak, aby na jedné straně byla zaručena spravedlivá soutěž dodavatelů schopných realizovat veřejnou zakázku a na straně druhé aby plnění veřejné zakázky dle zadávacích podmínek bylo způsobilé naplnit potřeby a legitimní očekávání zadavatele. Je tedy nesporné, že po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad, nicméně případné omezení by mělo být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele.
78. Při nastavení zadávacích podmínek rovněž velmi výrazně působí zásada přiměřenosti uvedená v § 6 odst. 1 zákona. Zakotvení této zásady vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece ohledně volby konkrétního postupu v zadávacím řízení a zadavatel se touto zásadou má řídit ve všech fázích zadávacího řízení, typicky pak v případě nastavení parametrů zadávacího řízení. Zásada přiměřenosti se pak projevuje i v nutnosti odůvodnění případného požadavku zadavatele, kdy platí, že čím podrobněji a rovněž specifičtěji jsou určité podmínky zadávacího řízení nastaveny, tím podrobněji a specifičtěji musí být (v případě pochybností) ze strany zadavatele obhájeny.
79. Otázkou (ne)přiměřenosti technických parametrů stanovených zadavatelem se Úřad zabýval zejména v bodech 154, 156 a 165 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad zcela jasně konstatoval, co je obsahem zásady přiměřenosti a uvedl, jaké povinnosti z této zásady zadavateli vyplývají. Navrhovatelovi naopak sdělil, že tvrzená nepřiměřenost u hliníkových postranic lůžek není relevantní, neboť se jedná o zcela běžné a na trhu dostupné řešení.
80. S ohledem na vše shora uvedené se nemohu ztotožnit s námitkami navrhovatele, že by Úřad nesprávně vyložil a aplikoval základní zásady zadávání veřejných zakázek. Úřad dospěl ke správnému závěru, že navrhovatelem rozporované zadávací podmínky a technické parametry lůžek nebyly zadavatelem stanoveny v rozporu se zákonem.

Shrnutí

81. S ohledem na vše výše uvedené a po přezkoumání rozhodnutí Úřadu, jsem dospěl k závěru, že Úřad rozhodl správně, když zamítl návrh navrhovatele, neboť jeho námitky vůči nezákonnosti zadávacího řízení nejsou důvodné. Zadavatel svým rozhodnutím o námitkách rovněž dostal požadavkům kladeným na rozhodnutí ve smyslu § 245 odst. 1 zákona. Na závěr sděluji, že se Úřad v napadeném rozhodnutí vyjádřil ke všem relevantním námitkám, proto nemohl zatížit své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
82. Úřad tedy tak, jak rozhodl, rozhodl správně, a proto jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

83. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
84. Vzhledem k výše uvedenému, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Nemocnice Pardubického kraje, a. s., se sídlem Kyjevská 44, 530 03 Pardubice - Pardubičky
2. ZP – TECH s. r. o., se sídlem Riegrova 342, 552 03 Česká Skalice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy